సూరి సిద్ధాంతం - 2.

'డ్రాస్టిక్ స్టెప్స్ ! స్ట్రాంగ్ మెషర్స్ !' అన్నాడు సూరి.

'తెలుగు యేడవ్వోయ్ ! ప్రతిదానికి వెధవ ఇంగ్లీషు !'

'రైటో ! అఘాయిత్యమయిన మెట్లు ! బలమయిన కొలతలు !'

'వద్దు! వద్దు! ఇంగ్లీషులోనే కానియ్యి'

'నాకు తెలుగు రాదంటే వింటావా నువ్వు ? నా సిద్ధాంత మేమిటంటే, ఎవడయినా కానీ కొంత అఘాయిత్యం, మొండితనం చెయ్యకుండా లోకాన్ని జయించ లేదు !'

అది నిజంకూడాను. అసలు సూరి వాకింగ్ ఎన్సైక్లో పీడియా. [నాకూ సూరి దుర్గుణం అలవాటు పడ్డది. అలా అని 'నడుస్తున్న విజ్ఞాన సర్వస్వం' అంటే మాత్రం ఏమంత బాగుంది?] ఏ విషయమయినా అడగండి సూరి చెప్తాడు.

సూరికి తెలుసు. ఆడవాళ్లు తల్లో పెట్టుకునే సూదులదగ్గిర్నించి కాస్మిక్ రేస్, మాడరన్ స్పిరిచువలిజం వరకూ వాడికి తెలీని విషయం లేదు. అయితే వాడి స్ట్రాంగ్ పాయింటేమిటంటే 'గృహచ్ఛిద్రాలు' ఆ పేరుతో వాడొక పెద్ద గ్రంథం రాయటం ప్రారంభించాడు అది పూర్తి అయిన తరవాత అన్ని సంసారాలూ చక్కపడగలవు. అంతదాకా మీరంతా ఇదివిని తృప్తి పడవలిసిందే. [సూరి సిద్ధాంతం నిజంగా పని చేస్తుందా అని అనుమానించేవారి కిప్పుడే ఒకముక్క చెప్పేస్తాను నా పై సంపాదన విషయం ఇంట్లో వాళ్లకు అంతు పట్టనివ్వ వద్దని సలహాయిచ్చి మా కొంపలో శాశ్వత శాంతి నెలకొల్పింది వీడే.]

'లోకంలో అనేకరకాల పశువులున్నారు. వాళ్ళను గురించి కథల్లోనూ, నాటకాలలోనూ చదువుకునే వున్నాం. కాని ఎదురుగా వచ్చినప్పుడు చూసీ చూడనట్టు ప్రవర్తిస్తున్నాం. ఎందుకు ! చిన్న సంగతి చెబుతాను విను. నా స్నేహితుడి చెల్లె లొకపిల్ల వుంది. ఆ పిల్ల భర్త మంచివాడే కాని దేబె. ఉత్త ఓబయ్య. కాపరానికి పోయింది మొదలా అమ్మాయిని కుక్కకన్న నీచంగా చూశారంటే నమ్మ. ఆ పిల్లవిధవ ఆడబిడ్డ పనిమనిషిని చూసినట్టు చూసేది. బావగారు భార్యను చూసినట్టు చూసేవాడు. మామగారు - అమిత దురహంకారి - మీదపడి కొట్టేవాడు. మొగుడంతా చూస్తూ ఊరుకునేవాడురా ! వాడి సైకాలజీ ఎటువంటిదో మరి ! ఆ పిల్లకు సహజంగా ఒళ్లు మండేది. కాని వంచేస్తుంది.

ముచ్చటగా మొగుడిచేత సింహాసనం ఎక్కించుకోవలసిన రోజులలో చివాట్లూ, చెప్పుదెబ్బలూ!

'చుట్టుపక్కల వాళ్ళంతా చూస్తూ ఊరుకున్నారా అంటావా ? ఆయనకు ప్రోత్సాహంకూడా ఇచ్చారేమోనని నా అనుమానం. ఆయన చాలా ధనికుడు!

'ఆ పిల్ల చాలా పౌరుషం కలది. అందుకని ఎవరితోనూ చెప్పుకోలేదు. మొగుణ్ణిచూస్తే వున్న గౌరవం బొత్తిగా పోయింది; కాలానికట్టుపడి ఉంటున్నది. యిలా జరుగుతుండగా ఆ పిల్ల గర్భిణిగా వుండి ఆడపిల్లను ప్రసవించింది. అంతటితో ఆ పిల్ల కష్టాలు రెండింతలయినై. ఒరే! నే ఒక్కటే చెబుతున్నాచూడు ! ఆడపిల్ల పుడితే నడిచేవాళ్ళకుండే ఒక్కటే శిక్ష ! అటువంటివాణ్ణి ఆడవాళ్ళంతా బహిష్కరించి దగ్గిరికి రానీకుండా వుంచేసరి! ముష్టి ఆచారాలను అతిక్రమించలేక, ఆడపిల్ల పెళ్ళి గొంతుకు వురల్లే చేసుకుని ఆడపిల్ల పుట్టిందని వలవలా ఏడుస్తారు.

'ఇలా కొంతకాలం గడిచిందమ్మా ! మా స్నేహితుడి చెల్లెలు మరో ఆడపిల్లను కన్నది ! శిక్ష యేమంటావు? ఆ రోజునించి ఆ పిల్లపడ్డ పాట్లు చెప్పటానికి వీలులేదు. ఈ లోపల మా స్నేహితుడి వైపువాళ్లు చూచాయగా పిల్లకష్టాలను గురించి విన్నారు కాని, పిల్లనడిగితే నిగ్రహ్యంగా ఏమీ లేదు పొమ్మన్నది. కాని మా స్నేహితుడు మాత్రం కోపం వస్తే మనిషికాదు. వాడు చాలారోజులు కోపం ఆపుకున్నాడు. మళ్ళి చెల్లెలు మూడోసారి ప్రసవించటానికి వచ్చినప్పుడు ఆ పిల్లను నిలవతీసి సంగతి యావత్తూ కనుక్కు-

నా్నడు. ఇంకేముంది ?- అప్పుడు నువ్వయితే ఏం చేస్తావురా ?'

"ఇంకా ఏం చేసేదేముంది! ఆ ముసల్దాణ్ణీ, కొడుకుల్నీ చిత్రవధ చేసేస్తాను !"

"తప్పకుండా ! నీ తెలివితేటలు నాకు తెలుసును... సమయానికి నేను దేవుడల్లే వచ్చాను. [మా సూరికి మాడెస్టీ అనేది ఏకోశానా లేదు. ఇప్పుడే తెలుసుకోండి.] మా స్నేహితుడు కత్తులూ కటారులూ తీసుకొని ప్రయాణమవుతున్నాడు. వాడి ప్రయాణం ఆపి, వాణ్ణి మెల్లిగా సముదాయించి వాడి చెల్లెలితో మాట్లాడాను. ఆ పిల్లకు మొగుణ్ణి చూస్తే బొత్తిగా అభిమానం పోయింది. కాని మొగుడికి తన్ను చూస్తే ఒక విధమయిన పిరికి ప్రేమ లేకపోలేదన్నది అంతే నాకు కావలసింది. అప్పుడే మా స్నేహితుడిచేత బావమరిదికి ఒక ఉత్తరం రాయించాను. నీ భార్య, మా చెల్లెలు తిరిగి ఆడపిల్లను కని అప్రదిష్టపడలేక విషం తీసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకోటానికి ప్రయత్నం చేసింది. కనుక్కున్నాం. డాక్టరు వచ్చి ఏదో మందిచ్చాడు. పిల్ల అపాయకరమయిన స్థితిలో వుంది" అని.

"ఆ ఉత్తరం అందిన తరవాత ఆపిల్ల మొగుడి అవస్థ వర్ణనాతీతం. అది చదువుతూనే మత్తు వదలిన తాచల్లే లేచాట్ట. తల్లినీ తండ్రిని తిట్టాడు. అన్న మొహాన చేతులో వున్న పుస్తకం విసిరేశాడు. తన భార్య బతక్కపోవాలి. ఒక్కొక్కరి నెత్తురూ తాగి, పేగులు మెళ్ళో వేసుకోకపోతే ఛీ! మాదిగాణ్ణేనని ప్రతిజ్ఞచేసి అత్తవారింటికి పరిగెత్తుకొ

చ్చాడు. తరువాత చెప్పేదేముంది? ఆ కాపురంకుదుటపడ్డది. అతని ప్రతిజ్ఞ మళ్ళీ మళ్ళీ విన్న తరవాత మా స్నేహితుడి చెల్లెలు భర్తమీద అభిప్రాయం మార్చుకుని చాలా ప్రేమగా ఉండటం మొదలుపెట్టింది. ఇప్పుడా పిల్ల ఆరుగు రాడపిల్లలనుకన్న దింతవరకు. అత్తగారూ మామగారూ, తమ కసలు మగపిల్లలే అక్కర్లేదన్నట్టు నటిస్తారు.చిన్నకొడుకు చెవివేటు దూరంలో ఉన్నంతకాలం."

"నువ్వు చాలా తెలివికలవాడివిరా, సూరీ ! అందరికీ అంత అఘాయిత్యంగా ఉత్తరం రాయటానికి దమ్ముంటుందంటావా ?"

"నన్నేం చూశావు ? నా తల్లోనించి దూరిపోయిన వాడున్నాడుఅఘాయిత్యానికి[ఇంకోడి గొప్ప ఒప్పుకునే గుణం కూడా ఉంది సూరి దగ్గర. ఏ మాట కామాటే!] పార్వతీశమని. మహా అందంగా ఉండేవాడు. అతనికి వేలు విడిచిన మేనమామ ఒకడుండేవాడు. ఆయన్ను పార్వతీశం తాత దగ్గిరికి తీసి పెంచటం వల్ల వేలు విడిచిన లక్షణాలేమీ కనిపించకుండా పోయినై. ఆయనకో కూతురున్నది, శారద అని. అందరూ వద్దు వద్దంటుంటే ఆ పిల్లకు ఎనిమిదో ఏట పెళ్ళి చేశాడు.నా కింకా సంవత్సరానికి మారకంఉంది. కన్యాదాన ఫలం దక్కాలి అట్లా అని.ఆయన కొంచెం చాదస్తమ్మొగుడులే మొదటినుంచీ ! కన్యాదానఫలమూ, బాగా దక్కింది. శారద మొగుడు పెళ్ళయిన ఆరునెల్లోనే చచ్చి ఊరుకున్నాడు. లబోయిలూ, దిబోయిలూ ! అందరూ ఆయన్ను అడ్డమైన తిట్లూ తిట్టారు.

"మొగుడు పోయిన తరవాత మూడు నాలుగేళ్ళ కా పిల్ల రజస్వల అయింది. తన తోటి వాళ్ళంతా ఒక రోకరే కాపరానికి పోతుంటే ఆ పిల్లకు చాలా దుఃఖంగా ఉండి, తనకూడా తిరిగి ఎందుకు పెళ్ళిచెయ్యరని తల్లినీ తండ్రినీ అడగటము మొదలుపెట్టింది. అటువంటి పనిచేస్తే తనకు రౌరవాది నరకాలు రావటమే కాకుండా తన్నుయావన్మందీ బహిష్కరించి వెలివెడతారు కనక తను అటువంటి పని చెయ్యటం కల్లో వార్త అని తండ్రి ఖచ్చితంగా చెప్పేశాడు.

"శారద కిదంతా ఉన్మత్త ప్రేలాపనల్లేనూ సంధిమాటలల్లేనూ ఉండి తన బావ కో ఉత్తరం రాసింది. నేను చూశాను కూడాను.

"ఏం బావా! నన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నవాళ్లూ, చేసిన వాళ్లూ రౌరవ నరకానికి పోతారా? మా నాన్న అంటున్నాడు, ఇదంతా నిజమేనా? నీకు రౌరవ నరకమంటే భయమేనా? ఎందుకంటే నాకేం భయంలేదు. నువ్వెప్పుడూ ఇక్కడికి రావేం? ఈసారి శలవలకు వస్తావా! తప్పకుండా రా బావా, చాలా రోజులుందూగాని. ఏం నేను పూలు పెట్టుకుంటే ఎంత బాగుంటుందనుకున్నావు. మరి మా అమ్మ పెట్టుకోనీదుగా. అంచేత మా అమ్మ చూడకుండా పెట్టుకుంటాను. తప్పక రా బావా! ఇట్లు, నీ ప్రియురాలు శారద."

"ఇదంతా తెలిసి రాసిందనటానికీ వీల్లేదు. అజ్ఞానంలో రాసిందనటానికీ వీలులేదు. మొత్తానికి ఆ ఉత్తరం చూసి, పార్వతీశం ముగ్ధుడయినాడు. ఎట్లానయినా శారదను చేసుకోవలసిందే ననుకున్నాడు. అతనికి వేలు విడిచిన మేనమామగా

రింట్లో తనకు కలిగే ఇబ్బందులు స్పష్టంగా తెలుసును. వా టన్నిటికి సిద్ధమె మరీ బయలుదేరాడు.

"వాకిట్లో బావను చూడగానే శారద "ఓ! బా వొచ్చాడే, అమ్మా!" అంటూ కేకలు పెట్టి నాట్యంచెయ్య టం మొదలుపెట్టింది. అయితే అంత సంతోషంలో కూడా తను రాసిన ఉత్తరం చూసి వచ్చాడన్నమాట బయట పెట్టలేదు. ఆ సంగతి గమనించాడు పార్వతీశం. కాని అతను శారద వంక కఠినంగా చూశాడు. శారద నిర్ఘాంతపోయింది. ఈ చర్య ఆ పిల్ల కర్థంకాలేదు అతను తనతో మాట్లాడినప్పు డల్లా కసురుతూ మాటలాడటం చూసి ఇంకా ఆశ్చర్యపడ్డది ఆ మధ్యాహ్నం అతను అత్తతోను, మామతోనూ రహ స్యంగా "శారదాంబ మరీ మితిమీరుతున్నది. దాని కలు సిచ్చి పాడుచేస్తున్నారు. ఈడొచ్చిన మొగాళ్ళతో అది అట్లా పూసుకు తిరగడం ఎంత అప్రతిష్ట!" అన్న మాటలు వింటే శారదకు గుండె పగలవలసిందే! తనతో బావ సరిగా మాట్లా డక పొయ్యేటప్పటికి శారద మొహం ఇంత చేసుకొని దిగు లుగా ఒకమూల కూర్చున్నది. బావకు కోపం వచ్చిందను కున్నది.

"రెండు గంటలకు శారదతండ్రి స్కూలుకు వెళ్ళాడు మూడు గంటలకు తల్లి పురాణం చదివే చోట కూర్చుని నిద్రపోయింది. శారదా. బావా మిగిలారు శారదకోపంగా బావ దగ్గరికొచ్చి. "ఏం బావా! నామీద అంత కోపం వచ్చింది. నాతో మాట్లాడవా?" అంది. పాపం పార్వతీశా నికి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంత మయింది.

"ఓసి పిచ్చిదానా ! నాతో అలా మాట్లాడితే మీ అమ్మ కోప్పడదులే ?" అన్నాడు పార్వతీశం.

"అయితే నన్ను చూస్తే నీకు కోపం లేదన్నమాటే!" అంది శారద మొహం అంత చేసుకుని.

"ఏంత మాత్రం లేదు. నువ్వు వెంటనే వెళ్ళి తల్లో పూలు పెట్టుకురా!" శారద దొడ్లోకి పరుగెత్తుకుపోయి తల్లో పూలు అడ్డదిడ్డంగా కుక్కుకొచ్చింది.

"మొహాన కుంకంబొట్టు పెట్టుకో ...! బావను కామా" శారద ముద్దు పెట్టుకోనిచ్చింది. పార్వతీశం కొసరుకింద గట్టిగా శారదను కౌగలించుకొన్నాడు.

"నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా, శారదా !"

"ఎలా? నాన్న ఒప్పుకోడు !"

"మా బాగా ఒప్పుకుంటాడు. నీకు ముట్టునెలఎప్పుడు? పిచ్చి సిగ్గులు పడి నా ప్రయత్నం పాడుచెయ్యి. విదియ నాటికా ! అయితే ఆనాటికి బయట ఉండకు."

"ఎలా ?" అంది శారద రహస్యంగా.

"ఎవరితోనూ—మీ అమ్మతో చెప్పకుండా గడి వెయ్యలేవూ మూడు రోజులూ ?"

"ఇంట్లో కలవనా ?"

"మరేమీ ఫరవాలేదు ఒక్కసారికి నే నా విషయం బాగా చదివాను. డాక్టర్ల నడిగాను ఏమీ తప్పులేదు."

"తరవాత ?"

"నేను చేస్తాను. మనం పెళ్ళిచేసుకుంటే అంతా మన నోట్లో ఉమ్మేస్తారు. ఇష్టమేనా ? నేను నిన్ను ఎప్పుడూ ఇంత

ఆపేక్షగా చూడకపోవచ్చును అదికూడా ఇష్టమేనా ? నేను నిన్ను కొట్టవచ్చును. ఏం ? ఛీష్ !"

మళ్ళీ ఇకో ముద్దుపెట్టుకొని శారద మొహంమీద కుంకం తుడిచి తలలో పూలు లాగేసి, "నేను మళ్ళీ నీతో చెప్పేవరకూ నాతో మాటలాడకు సరేనా ?"

"సరేగాని, నేను పూలు పెట్టుకుంటే బాగాలేను, బావా !"

"చిలకలా ఉన్నావు ! లేకపోతే నేను ముద్దుపెట్టుకుంటానా ? నాతో మాటాడకు, మతిమరపుదానా !"

"చెప్పే దేముంది? పార్వతీశం వేసిన అస్త్రం అమోఘంగా పనిచేసింది. ఏకాదశి గడిచింది. శారద వాకిట ఉండ లేదు. తల్లి తండ్రీ రహస్యంగా మథనపట్టం మొదలుపెట్టారు. చాటుగా శారదను పరీక్ష చేశారు. ఆ పిల్ల ఏ ప్రశ్నకూ సమాధానం చెప్పలేదు, భ్రూణహత్యా మహాపాతకం చెయ్యవలసి వస్తుందా ఏమిట్రా భగవంతుడా ! ఈ అపవాదు భరించట మెలాగని శారద తండ్రి వాపోవటం మొదలుపెట్టాడు.

"సనాతన ధర్మాన్ని గురించీ,విధవా వివాహాలు చెయ్యటం యొక్క బుద్ధి తక్కువను గురించి ఇన్ని రోజులనుంచీ పార్వతీశం ఇస్తున్న ఉపన్యాసాలు మేనమామ మనసున నాటి ఆయన కసన్ని చూస్తే మంచి గురియేర్పడ్డది ఈవిషయంలో అతని సలహా అడగవలసిందే ననుకున్నా డాయన.

"చాలాసేపు విషయం అర్థంకానట్లు నటించాడు పార్వతీశం. తరవాత మండిపడి మామను తిట్టడం మొదలు పెట్టాడు

"మీ చనువులూ, ఆపేక్షలూ నా కర్థం కావు. మీ స్నేహాలు పిల్లల కళ్ళన్నీ ఈ ఇంటిమీదనే ఉంటున్నై. అటు వంటప్పుడు ఎంత జాగ్రత్తగా వుండాలి? అయ్యయ్యో, ఎంత అపకీర్తి. ఎంత పాపం! శిశుహత్య చేసి నరకానికి పోతావా? చెయ్యక అపవాదు పడతావా? రౌరవాది మహా నరకాలు—"

"మామగారి శరీరం కంపించి ముచ్చెమటలు మొదలు పెట్టింది. ఉండరా నాయనా! నాకీ ఆపద తప్పే ఉపాయం చెప్పు! నీ యింటి కుక్కనై పుట్టి నీ ఋణం తీర్చుకుంటాను"

"అవకతవక పనులన్నీ చేసి ఉపాయం అడిగితే ఏం చెప్పను నా వల్లకాదు" అన్నాడు పార్వతీశం.

శారద తల్లి దండ్రుల అవస్థ వర్ణనాతీతం.పార్వతీశం వాళ్ళను కొంత బాధపడనిచ్చి, ఒక్క ఉపాయం లేకపోలేదు అన్నాడు.

"ఏమిటది? ఏమిటది?" అన్నారు శారద తల్లిదండ్రులు ఏకగ్రీవంగా.

"ఎవరికైనా ఇచ్చి వెంటనే పెళ్ళిచేస్తే సరి! అపవాదు తప్పుతుంది. నరకం ఎలాగూ తప్పదు."

"ఎవరు చేసుకుంటారు?"

"దాన్ని గుంటూరు తీసుకెళ్ళి ఎవరినయినా చూసి అంటగడతాను." ఈ ఏర్పాటుకు అంతా ఒప్పుకున్నారు. శారద కూడా.

"శారదను తీసుకొని పార్వతీశం గుంటూరు వెళ్లాడు. పదిహేను రోజుల తరువాత దగ్గర్నించి ఉత్తరం వచ్చింది."

"మామగారికీ, అత్తగారికీ నమస్కారములు. యెంత వెతికినా శారదకు మొగుడు దొరకలేదు. ఇక తప్పక నేనే చేసుకున్నాను. అందుకోరకు మీరు నాకు చాలా కృతజ్ఞులై ఉండవలెను—చెప్పటం మరచిపోయినాను. ఇవాళే శారద వాకిట వుంది. రౌరవ నరకం విషయం మీ కిక ఏమాత్రం భయం అవసరం లేదు."

"ఒక్క సంగతి మాత్రం చెప్పాలి. వాళ్ళిద్దరూ ఈ నాటికీ చాలా అన్యోన్యంగా ఉంటున్నారు - మనలో చాలామందికి చాతకాని విద్య!"

"కనక ఉంటారు!" అన్నాను.

"అవును, లేకపోలేదు" అన్నాడు సూరి.